

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 7Sžo/51/2015                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 1012201066                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 28.04.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Zdenka Reisenauerová     |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:1012201066.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD. v právnej veci žalobcu: V. Z. Y., nar. XX.. N. XXXX, bytom F. V. XXX, proti žalovanému: Okresný úrad Košice, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Košice, Komenského 52 (predtým Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, sekcia verejnej správy, odbor priestupkov, Bratislava, Drieňová 22), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 4. mája 2012, č. SVS-OP2-2012/009293/TIG, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21. februára 2014, č. k. 4S/107/2012-29, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21. februára 2014, č. k. 4S 107/2012-29 p o t v r d z u j e .

Účastníkom sa právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

### Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zo dňa 21. februára 2014, č. k. 4S/107/2012-29 podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a následného zrušenia rozhodnutia žalovaného a súčasne žiadal, aby vec bola žalovanému vrátená na ďalšie konanie. Predmetným rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Obvodného úradu Košice - okolie, odboru všeobecnej vnútornej správy zo dňa 29. decembra 2011 číslo B/2011/04549. Prvostupňovým rozhodnutím bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákona o priestupkoch“), ktorého sa mal dopustiť dňa 27. septembra 2011 v čase okolo 19,30 hod. pred pozemkom rodinného domu č. XX v obci F. V. tým, že vynadal do „kreténov, idiotov“ Y. Y. /1977/ a jej manželovi I. Y. /1975/, obaja bytom F. V. XX, okres Y.-B., čím svojím konaním sa obvinený úmyselne dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu ublížením na cti tým, že ju urazil Prvostupňový orgán uložil žalobcovi pokutu 25,- € a súčasne mu uložil povinnosť uhradiť štátu trovy konania spojené s prejednaním priestupku vo výške 16,- €.

Súčasne prvostupňovým rozhodnutím bolo konanie proti žalobcovi zastavené za priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch, keďže o skutok , ktorého sa mal dopustiť žalobca tým spôsobom, že od mája 2011 v presne nezistený deň a čas do dňa 11. októbra 2011 si mal opakovane vyhotovovať fotografický záznam a videozáznam pozemku Y. Y. ako aj osôb, ktoré sa na ňom zdržiavali, nie je priestupkom.

Krajský súd dospel k záveru, že v správnom konaní bol náležite zistený skutkový stav veci, dokazovanie vykonal v dostatočnom rozsah a vykonané dôkazy neboli spochybnené. Z vykonaného dokazovania je možné určiť, že žalobca svojim konaním naplnil skutkovú podstatu priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch. Výpovede poškodených, svedka a osoby, ktorá nebola blízkou osobou poškodených neboli menené, rozporné a nebol daný dôvod na ich spochybnenie. Argumenty uvádzané žalobcom o tom, že poškodeným nenadával, neboli spôsobilé vyvrátiť tvrdenia poškodených a svedkov. Žalobca okrem svojho tvrdenia, že skutok nespáchal neprodukoval žiaden vierohodný, nespochybniteľný, zákonným spôsobom získaný dôkaz svedčiaci o tom, že sa priestupku nedopustil. Dôkazný prostriedok, ktorý chcel žalobca využiť v konaní a to zvukový záznam získaný jeho mobilným prístrojom, nebol zabezpečený spôsobom podľa § 114 Trestného poriadku (príkaz na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov predsedom senátu pred začatím trestného stíhania, v prípravnom konaní sudcom pre prípravné konanie, a to na základe návrhu prokurátora, ktorý návrh prokurátora musí byť odôvodnený podozrením z konkrétnej trestnej činnosti, musia v ňom byť uvedené identifikačné údaje o osobách alebo veciach, ktoré sú predmetom tohto úkonu, za predpokladu, že sú známe), čím neboli splnené podmienky na jeho využitie v priestupkovom konaní, a preto na takýto dôkaz správny orgán nemohol prihladiť.

Podľa názoru krajského súdu žalobca v konaní nepredložil a nenavrhol žiaden použiteľný dôkaz zabezpečený v súlade so zákonom na podporu svojich tvrdení. Z uvedených dôvodov neboli zo strany žalobcu vznesené žiadne dôkazy, ktoré by vniesli pochybnosti o spáchaní skutku žalobcom. Preto možno skonštatovať, že žalobca sa dopustil vytýkaného priestupku. Zároveň súd nezistil v konaní správnych orgánov vadu, ktorá by mohla spôsobiť nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal s odôvodnením, že žalobca bol v konaní neúspešný a úspešný žalovaný nemá na náhradu trov zo zákona nárok.

Žalobca proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že správne orgány ako aj krajský súd nedostatočne zistili skutkový stav veci, ich rozhodnutia vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci a rozsudok krajského súdu je navyše aj nepreskúmateľný, keďže nedal žiadnu odpoveď „na celý rad“ námietok, ktoré podľa žalobcu majú pre výsledok sporu zásadný význam. Výtkol krajskému súdu, že nerešpektoval rovnoprávne postavenie v porovnaní so žalovaným, keďže na argumentáciu žalovaného prihladol, ale na jeho námietky zreteľ nevzal, čím došlo k porušeniu čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ďalej žalobca namietal, že v rámci správneho konania je aplikácia ustanovenia § 114 Trestného poriadku celkom neakceptovateľná, pretože toto ustanovenie prichádza do úvahy iba v rámci trestného konania a postup podľa neho je v rukách prokurátora a súdu, teda nie stíhanej osoby. Správne právne posúdenie veci možno dosiahnuť iba na základe správnej interpretácie § 12 Občianskeho zákonníka, o čo sa však súd ani len nepokúsil.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že žalobca v odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti. Okresný úrad sa stotožnil s rozhodnutiami správnych orgánov a rozhodnutie krajského súdu pokladal za vecne správne

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta

prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk) (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28. apríla 2016 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 2 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p., pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250i ods. 3 O.s.p., pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch priestupku sa dopustí ten, kto inému ublíži na cti tým, že ho urazí alebo vydá na posmech.

Podľa § 51 zákona o priestupkoch ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Všeobecným predpisom je zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku súd v správnom súdnictve preskúma zákonnosť právoplatných správnych rozhodnutí. Pri preskúmaní zákonnosti postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy nie sú súdmi skutkovými, ale súdmi, do právomoci ktorých patrí predovšetkým preskúmania právnych otázok týkajúcich sa postupu a rozhodnutia tohto orgánu (I. ÚS 217/2015).

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu predloženého súdneho spisu a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto skutočnosti účastníkom známe nebude nadbytočne opakovať. S jeho odôvodnením, ktoré považuje za úplné, vyčerpávajúce a dostatočne výstižné, sa stotožňuje v celom rozsahu, a len na doplnenie a zdôraznenie správnosti dodáva:

Predmetom preskúmvacieho konania bolo rozhodnutie právneho predchodcu žalovaného zo 4. mája 2012, č.: SVS-OP2-2012/009293/TIG, ktorým bolo podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku zamietnuté odvolanie žalobcu a bolo potvrdené rozhodnutie Obvodného úradu Košice - okolie, odboru všeobecnej vnútornej správy zo dňa 29. decembra 2011 číslo B/2011/04549.

Krajský súd z pripojeného administratívneho spisu zistil, že na základe podnetu H. Y. Y. a I. Y., bytom F. V. zo dňa 3. októbra 2011 vykonalo Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach-okolie, odbor poriadkovej polície Obvodné oddelenie policajného zboru Jasov, v N. objasňovanie o spáchaní priestupku podozrivým V. Y., trvalé bytom F. proti občianskemu spolunažívaniu § 49 ods. 1 písm. a/, písm. d/ zákona o priestupkoch. Správu o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 22. novembra 2011 predložil Obvodnému úradu Košice-okolie, odbor vnútornej správy, Košice ako podnet na začatie konania o priestupku.

Podľa správy o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 22. novembra 2011 podozrivý v dobe od septembra 2010 do dňa 11. októbra 2011 v obci F. z vonkajšej strany oploteniu poškodenej Y. Y. opakovane si vyhotovoval fotografický záznam a videozáznam pozemku poškodenej ako aj osôb, ktoré sa na pozemku zdržiavali, čo považuje poškodená za hrubé správanie a schválnosti, taktiež opakovane vulgárne nadával poškodenej ako aj jej rodinným príslušníkom že sú kreténi, idioti, primitívni, hlúpi, čo Y. Y. pociťovala ako ujmu na cti. G. I. Y. potvrdil tvrdenia Y. Y., manželky. G. Y. Y. (otec I. Y.) a svedok I. I. svedčili, že počas návštevy u syna a Y. Y. boli svedkom toho ako podozrivý, sused poškodenej, vulgárne nadával Y. Y. ako aj jej rodinným príslušníkom.

Odvolací súd z uvedených svedeckých výpovedí jednoznačne dospel k záveru, že nemôže mať žiadne pochybnosti o ich vierohodnosti.

Obvodný úrad Košice-okolie po prejednaní priestupku výsluchom obvineného (žalobcu), poškodených a vyššie uvedených svedkov vydal preskúmvané rozhodnutie, ktorým obvinený V. Z. Y. bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. písm. a/ zákona o priestupkoch.

Z obsahu administratívneho spisu súd v súlade so zistením správnych orgánov dospel k záveru, že bol riadne zistený skutkový stav veci. Posúdenie konania žalobcu správnymi orgánmi nedáva pochybnosti o tom, že správne orgány rozhodli v súlade so zákonom. Zo zápisníc z výsluchu svedkov I. I. a Y. Y. zo dňa 16. novembra 2011 je nesporné, že títo boli zápisnične poučení podľa § 35 správneho poriadku aj o povinnosti vypovedať pravdivo a nič nezamlčovať. Na tomto ústnom pojednávaní žalobca uviedol nasledovné: „Následne na to bola p. Y. za mnou, pričom mi svietila do okien baterkou a keď som vyšiel von, tak mi začala i nadávať, pričom ja som na to nereagoval a všetko som si natočil do mobilného telefónu, čo viem kedykoľvek doložiť. Nijakým spôsobom som susedke ani jej manželovi nenadával a ani v predchádzajúcich konfrontáciách." Ďalej uviedol: „Nie je ani pravdou, že som dňa 27. septembra 2011 vulgárne vynadal p. Y. a jej manželovi do kreténov a idiotov."

Zo zápisnice o ústnom prejednaní priestupku obvineného z priestupku (žalobcu) zo dňa 29. decembra 2011 bolo preukázané, že žalobca bol riadne poučený o svojich právach, bol oboznámený s výpoveďami svedkov, bol poučený podľa § 33 ods. 1 a 2 správneho poriadku.. Z predmetnej výpovede žalobcu nepochybne vyplýva, že v inkriminovaný deň vzniku priestupku (27. septembra 2011) žalobca komunikáciu medzi ním a p. Y. mobilným telefónom nenahrával. Svojim podpisom potvrdil súhlas s obsahom zápisnice s tým, že okrem skutočností v zápisnici uvedených nepodáva žiadne iné návrhy na vykonanie dôkazov na svoj obhajobu.

Odvolací súd vzhľadom na údaje uvedené v zápisnici nemôže pokladať žalobcom tvrdený dôkaz - zvukovú nahrávku do mobilného telefónu ako vierohodný dôkazný prostriedok o prejave p. Y. voči nemu v čase, za ktorý mu bola správnym orgánom uložená pokuta zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch.

Odvolací súd zdôrazňuje, že žalobca nevyvrátil žiadnym hodnoverným spôsobom skutočnosti a skutkový stav, ktorý bol zistený správnymi orgánmi. Odvolací súd nezistil právne pochybenia ani

logické nesprávnosti a ani takú vadu konania pred krajským súdom, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.), a ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Preto, ak krajský súd dospel k právnomu záveru totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd z uvedených dôvodov za správny. Ani námietky žalobcu neboli spôsobilé spochybniť správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Odvolací súd poznamenáva, že skutočnosť, že žalobca sa s názorom krajského súdu nestotožňuje samo o sebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozsudku krajského súdu nepostačuje. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok.

Odvolací súd odvolaniu žalobcu nevyhovel a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v znení § 246c ods. 1 a § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal odvolací súd z § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo nebol v tomto konaní úspešný. Žalovanému právo na náhradu trov konania zo zákona neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.